

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**M. Antonii Marsilii Colvmae, Bononiensis, I. C.
Archiepiscopi Salernitani, De Ecclesiasticorum Reddituum
Origine, & Iure Tractatvs**

Colonna, Marcantonio

Venetijs, 1575

Cap. X Ecclesiasticarum gradus personarum inter se distingui atque
ordinem in ijs certum institui quàm maximè decuisse.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61495](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61495)

M. ANTONII MARSILII
COLVMNAE, BONONIENSIS I. C.

ARCHIEPISCOPI SALERNITANI,

De Ecclesiasticorum Reddituum
Origine, & Iure

TRACTATUS.

PARS SECUNDA.

ARGUMENTVM.

*Ecclesiasticarum gradus personarum inter se distingui, atq;
ordinem in ijs certum institui, quàmmaximè decuisse.*

RERVM SVMMAE.

- 1 Ecclesiasticarum personarum varia conditio.
- 2 Clerici in minoribus Ordinibus constituti.
- 3 Monasteria virorum, ac mulierum.
- 4 Presbyteri.
- 5 Sacerdotes seculares monachis sunt preferendi.
- 6 Vni personae quantumlibet exercitatae, duarum rerum officia eodem tempore committenda non sunt.
- 7 Tot beneficiorum genera constituenda erant, quot sufficerent ijs, qui Ecclesiae inseruiunt.

D 8 Hic

- 8 Hierarchia caelestis in supremam, mediam, & infimam diuiditur.
- 9 In veteri lege erat ordo Patriarcharum, Prophetarum, Sacerdotum, & Pontificum quibus in ijs ordinibus primis omnium fuerint.
- 10 Sub Christo saluatore nostro fuit ordo Discipulorum, Euangelistarum, Martyrum, ac Apostolorum.
- 11 Gentilium ritus ad confirmationem nostram allegare licet.
- 12 Apud Romanos distincti erant sacerdotes ab ijs, qui sacra exercere dicebantur.
- 13 Pontifices quatuor ex patribus, & quatuor ex plebe Num a creauit.
- 14 Pontifex maximus ceteros omnes re & nomine antecellebat.
- 15 Rex sacrificulus quis.
- 16 Flamines Diales.

CAPVT DECIMVM.

- 1 **L**ORVM, † qui diuino cultui mancipantur, uaria conditio est. Quamuis enim ad unum, eundemque finem omnes tendant, per diuersas tamen alij ab alijs semitas incedunt, ita ut ex eodem pietatis ueluti fonte plures riuuli scaturiant. Sunt
- 2 † qui nec uxorum consortio iungi uelint, nec propterea tamen maioribus (quos uocant) Ordinibus curant initiari, sed clericali tantum caractere insigniri solis minoribus susceptis Ordinibus, ut ad sacros ipsos Ordines hac ratione praemuniantur. His, ut ad Dei Optimi Maximi cultum magis commoueantur, non debuit Ecclesia facultatum Ecclesiasticarum retentionem omnino prohibere. Quare illis praestimonia, altaria in Ecclesijs, Capellanas,
- 3 portiones, siue mansiones permisit. † Sunt etiam, qui sacratissimam Domini nostri Iesu Christi passionem, nuditatem

tatem, angustias, labores, erumnasque meditantes, ita zelo Religionis afficiuntur, ut nec illis Clericos esse sufficiat, sed arctioribus sub statutis, regulis, ac sanctionibus concludi libenter exoptent. Debit his certè Ecclesia necessaria suggerere, atque redditus aliquos Ecclesiasticos assignare, ex quibus tam Monasterijs uirorum, quam mulierum opportunis remedijs uictus suppeteret. † Sunt præterea, qui media ueluti incidentes uia, diuino cultui inuolabiliter per characteris indelebilis susceptionem deputari uolunt, non tamen proprijs renunciare bonis, nec claustris includi, aut cancellis angustari intendunt. Hos quoque debuit quàm maximè alere Ecclesia, cùm eius professionis uiri ab ea Christi ministri, ac gratiæ dispensatores constituantur, & in sublimi loco collocentur; ita ut illos etiam Monachis præferendos Petrus Sotus aliquando post alios Theologos affirmarit, de Insti. Sacerd. lect. prima. Quo circa Parochiæ, aliæque huiusmodi reddituum portiones, quas beneficia dicimus, illis assignatæ sunt. Verùm sicuti in castris non omnes seruant eundem militie locum, sed uarijs distribuuntur ordinibus; ita inter eos, quibus ij redditus sunt commissi, ordo appositus est. Hoc enim officium uni, aliud alteri erat in Ecclesia committendum. † Nam, ut Gregorius dicit, quantumlibet exercitata uni personæ uno tempore duarum rerum officia committenda non sunt: quia si totum corpus est oculus, ubi auditus? sicut enim uarietas membrorum per diuersa officia, & robur corporis seruat, & pulchritudinem repræsentat; ita uarietas personarum per diuersa officia distributa, & fortitudinem, & uenustatem sanctæ Ecclesiæ Dei manifestat. c. singula, 91. dist. Cùm itaque beneficia, & redditus ecclesiastici propter officium conferenda forent. c. cum secundùm Apostolum, de præben. † Sanè tot beneficiorum genera, ac nomina constitui necesse fuit, quot

- 8 personis in ijs officijs deseruiētibus sufficere possent. † In
 cœlesti Hierarchia admirandum ordinem quis non con-
 templetur, si Diuum Dionysium illam diligentissimè con-
 scribentem legat lib. 6. supremam scilicet, mediam, & in-
 finam, in quarum qualibet tres ordines Angelorum, seu
 spirituum beatorum comprehendi noscuntur? In suprema
 quidem Seraphin, Cherubin, & Throni; in media Domi-
 nationes, Virtutes, & Potestates; in infima Principatus,
 Archangeli, & Angeli: quod D. Thomas annotauit Prima
 9 parte passim, & super secundo Senten. dist. 9. † In ueteri le-
 ge inter eos, qui sacris incumbabant, ordines distincti fue-
 re: ordo quidem erat Patriarcharum, in quo primus Abel
 fuit, ad cuius munera Deus respexisse legitur Genes. 4.
 Erat ordo Prophetarum, in quo primus fuit Enoch: unde
 » in lib. Iudicum, secundo legitur, *Prophetauit autem hic*
septimus ab Adam, Enoch. Erat ordo Sacerdotum, in quo
 primus fuit Melchisedech, Rex Salem, Sacerdos Dei sum-
 mi; & ordo Pontificum, in quo primus fuit Aaron, ut ex
 10 Leuitici patet historia cap. 28. † Sub Christo diuersorum
 quoque ordinum gradus extitere; Discipulorum, quorum
 primus Natanael, quem ad Iesum Philippus adduxit Io. 1.
 Euangelistarum, in quo primus Mattheus fuit, Luc. v. Mar-
 tyrum, in quo primus Stephanus, Acto. 7. Apostolorum
 denique, quem cæteris excellentiorem ordinibus fuisse
 11 Dyonisius de Ecclesiastica Hierarchia scribit. † Et quo-
 niam ritus Gentilium ad confirmationem nostram allega-
 re quandoq; non dedecet, ut testis est Augustinus in Li-
 bro contra Manichæos, & Hieronymus lib. j. contra Io-
 12 uinianum: † Illud omittendum non est, quòd & apud ip-
 sos Gentiles, Sacerdotes eorum ab aliis qui sacra exerce-
 13 re dicebantur, distincti erant. † Quare cum Pontifices pri-
 mū à Numa Pompilio è patritijs quatuor, ex plebe dein-
 de totidem creati fuissent, inter eos unus re & nomine
 maximus,

14 maximus erat, reliqui uerò minores Pontifices appella-
bantur, ut Plutarchus in Numa tradidit: † Ille sacra om-
nia exscripta habebat, & obsignata, hostias, dies, ad quæ
15 templa res diuina esset facienda, cætera denique sacra,
tum publica, tum priuata. † Creabatur præterea Rex Sa-
crificulus, qui Pontifici Maximo subiectus erat. † Tum
& flamines nempè Dialis, Martialis, Quirinalis, Vimina-
lis, Vulcanalis, Carmentalis, Palatinalis, Pomonalis, in-
ter quos maximæ dignitatis Dialem extitisse, minimæ ue-
rò Pomonalem Flaminem D. Augustinus recensuit, li. 2.
de Ciuit. Dei. Itaq; æquum, ac longè magis rationi con-
sentaneum fuit sub noua perfectiori lege Christi, consti-
tutis beneficiis inter ipsos beneficiarios, ordinem statui,
ac delectum adhiberi: quis autem is fuerit, mox, intelli-
getur, cum & beneficiorum naturam enarrabimus, eosq;
percenfebimus, quibus ea conferuntur.

A R G V M E N T V M.

*Quenam beneficia administrationem & iurisdictionem ha-
beant: & qui illa obtinent, quibus uocabulis nuncu-
pentur.*

R E R V M S V M M A E.

- 1 Beneficia, alia sunt regularia, alia secularia.
- 2 Beneficiorum secularium tria genera, cum administratione,
& iurisdictione, cum administratione sine iurisdictione, &
quæ iurisdictione & administratione carent.
- 3 Beneficiorum alia diuisiones.
- 4 Quenam beneficia dicantur habere iurisdictionem, & ad-
ministrationem.
- 5 Beneficia cum administratione & iurisdictione, dicuntur ob-
tinere Abbates secularium Ecclesiarum.
- 6 Episcopi dicuntur habere beneficium.